

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvvm Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisqve
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Decisiones Casvvm Conscientiæ Ex Doctrina Consiliorvm Martini Ab
Azpilcveta Doctoris Nauarri collectæ, & iuxta librorum iuris Canonici
dispositionem in suos Titulos distributæ

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

11 Ordines qui male sumpsit, quomodo resumere debeat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13903

- si sic suspensus presbyteratus ordinem suscipiat, irregularis officiatur.*
- * 59 *Capellaniam in Capella Papa obitinis, ad illius titulum, qui morte concedens extinguit non sicut ordinari potest.*
- * 60 *Promotus ad presbyterium titulo sui patrimonij, illud postea renuncians in censuram non incidit.*
- * 61 *Ordinatus ad ordines Minores per falsas dimissorias, & postea per veras ad Subdiaconatum, censuram aliquam non incurrit.*
- * 62 *Ignorantia probabilis episcopum ordinantem subditum alienum a suspensione excusat.*
- * 63 *Occultum ab erroris clericis secularis non potest aepiscopo impediri ab ordinum susceptione secus in clero regulari.*
- * 64 *Notoriu: talis in uno loco, puta excommunicatus, & concubinarius, est ubique talis, & sine peccato potest, ut talis alius ignorans resuelari.*
- * 65 *Capitulum intra annum a die vacationis sedis episcopaliter litteras dimissorias, seu Reverendas dare non potest, sed bene post illum.*

DECISIO I.

Ex consil. 5. alias 1. de in integ. ref.
¶ 17. 5. 6. de Sac. non iter.

Protochros intia tempus, quo promoueri tenetur, legitime impeditus, cessante impedimento, quod vtrumque forum, non aliud annum integrum, sed ratum complementum partis anni, in qua legitime impeditus fuit, ad promouendum acquirit. Arg. c. i. de ref. in integ.

DECISIO II.

Ex consil. 2. alias 7. de offic. iud. deleg.

Predicare faci alicuius ordinis actus non est, unde & laicus ex licentia Episcopi, aut parochi publice munus concionandi exercere potest, & sine eorum licentia, nec Diaconus, nec Sacerdos simplex ecclesiam curatam non habens, praedicare valet. ca. Adiunctionis, 16. qu. 1. & Naua. in Man. c. 25. nu. 145.

DECISIO III.

Ex consil. 3. alias 5. de stat. & qualit. ord.

Prelatus Ecclesie collegiatae curate, quamvis aliquo iure, intia certum tempus Sacerdotium suscipere, sub pena priuationis ipso iure incurrenda, non tenetur: a Superiori tamen monitus, proximis a iure statutis temporibus promoueri debet. cap. Cum in cunctis. §. inferiora, de elec. & Panor. ibid.

DECISIO IV.

Prelatus Collegiate iusta de causa Episcopo suo interiens, a residentia excusat, & tuta conscientia fructus percipere potest. cap. Ad audientiam, de cle. non resid. & Pan. ibi.

DECISIO V.

Ex consil. 4. alias 8. de privileg.

Episcopus quoeverque Canonicos & dignitates, & alios Clericos exemptos, & non exemptos, ad curia animarum exercendam constitutos, quoad inhabilitatem eorum, non obstante quocunque priuilegio, aut consuetudine in contrarium examinare, & visitare potest, Ita Conc. Trid. ses. 14. ca. 3. de ref. & sess. 24. cap. 18. de ref. & sess. 25. c. 11. de regul. & illiteratos, & imperitos ecclesiastum rectores, ut coadiutores accipiunt, cogere potest, ex eodem Concil. Trid. sess. 25. c. 3. de ref.

DECISIO VI.

Ex Consil. 5. deest in Novis.

Episcopus aliquos ordinari prohibens propter aliquos defectus, si postea eos ordinet, nefficiens a patienti illos, quos fratre per mendacium celauerunt, in foro exteriori intentionem eos ordinandi habuisse, presumitur. ca. i. de eo qui furt. ord. suscip. cum in dubijs pars benignior amplectenda, & credenda sit. c. In penit. de reg. iur. & occulte indignos ordinare non intendens, peccaret, cum ad ipsum occulta crimina, quae nescit, nec fecerit.

tenetur, nec probare potest, punire non pertineat. Arg. sit tantum, &c. placuit, 6. q. 2. & c. rubescant, dist. 3. 2.

DECISIO VII.

Ex consil. 6. alias 1. de eo qui furtive ord. suscepit.

Ordinatus ad ordines sacros ante legumam etatem, mentitus illam Episcopo interroganti, an etate legitimam haberet, si postea Episcopus ordinis collonus protestetur ore, & mente se non intedere ali quem huiusmodi defectum patientem ordinare, vere ordinatus non est, sed denou ordinari debet, cum intentio ministri in sacramentis conficiendi omniaco sit necessaria ex Conc. Tri. ses. 7. can. 17. de Sacram. in genere, & S. Thom. 3. p. q. 64. art. 8. & 10. Secus autem si protestatio huiusmodi otentium facta sit, ad arcendum audaciam accedentium illegitime ad ordines accipiendo; & in dubio prasumendum est, habuisse intentionem ordinandi accedentem, cum tali defectu, etiamque mentitus fuerit se habere legitimam etatem, c. i. de eo qui furt. ordin. suscep.

DECISIO VIII.

Ex consil. 7. deest in Novis.

Episcopus vetans ordinari aliquos patientes defectus Natalium, etatis, vel excessum censuram, excommunicacionis, interdicti, suspensionis, irregularitatis, vel alterius inabilitatis, aut cuiuscunque peccati mortalitatis, coanimantur, vt abstinent se ab ordinibus suscipiendo propter obedientiam, non autem animo nullatoe ordinandi, si non obstante prohibitione eius accedant ad ordines suscipiendo, vere ordinati sunt, c. Si quid inuenisti. 14. q. 5.

DECISIO IX.

Nihil defectus bonitatis, etatis, vsus rationis, aut sciencie, sed neque aliquis alius preterquam fexus virilis & baptismi, impedit characteris ordinis impressionem in anima eius, si Episcopus intentione ordinandi habeat, vt ait S. Th. 4. d. 25. q. 2. ar. 6. adeo vt infans in cuius exiles coniugatus, & illiteratus modo sit masculus, & baptizatus characterem ordinis accipit tam facti, quam non facti euam si prepostere maiores, prius quam minoris ei conseruantur. Arg. c. i. de cler. per salt. prom. & c. sollicitudo dist. 5. nec amplius ordinandus est.

DECISIO X.

Ex consil. 8. alias 2. de eo qui furtive ordinem suscep.

Episcopus generali ordinationem facturus, & prius editio statuens, ne qui ab hereticis originem duceret ad ordinationem accedere presumenter, si non obstante quispiam auos hereticos habens ordinari potest, vere ordinatus censetur, eo quod infidelitas procedens etiam eiusdem ordinandi vel beneficio donandi, regulariter promotionem eius non impedit, c. i. cum sequ. de retrip. nec in ordinante defectus intentionis presumi debet, non solum quia aliud est, quod Episcopus aliquos indignos ordinari prohibeat, & aliud quod ei defit intentio ordinandi tales, si illi eorum indignitatem ignorati ordinando offrant, & a separari non fit illatio. c. Ad audientiam, de decim, sed etiam quia per talem presumptionem presumetur Episcopum delinquisse, cum non possit ipse esse repellere ordinandum ex eo, quod a talibus patribus defunderet, cap. statutum, de her. in 6. & in dubio non est de aliquo, maxim de Episcopo, presumendum delinquere. c. 2. de reg. iur.

DECISIO XI.

Ex consil. 9. alias 8. de Sacramen. non iterando.

Ordinatus ad quatuor Minores ab aliquo presbytero, dicente se habere facultatem id faciendi a Papa credente id populo quadraginta circiter annis, quibusd publice faciebat, & antequam sacros ordines ab Episcopo postea suscepere, beneficium obtinuit, ab Episcopo tollerari potest, nec dispensatione indiget, cum per malum ordinum Minorum assumptionem non incurrat quis ipsi iure suspensionem, licet suspendi mereatur, capit. vel non est compos. de tempor. ordin. si scienter id faceret,

debet tamen ordines Minores cum conditione resumere, si, & quatenus antea non sint suscepti: arg. c. 2. de baptis. & c. Solemnitates, de consecr. dist. 1. & argu. cap. quanto, de consuetud. & collatio beneficij facta illi, antequam sacris ordinibus ab episcopo ordinaretur, nulla fuit & inualida, cum collatarius fuerit laicus, & laici beneficij ecclesiastici incapaces sunt. cap. ex literis, de transact. & ca. cum adeo, de tescipt.

DECISIO XII.

Ex conf. 10. alias 2.

Or dinatus ritè ad Minores ordines in uno loco, & postea locum mutans, & episcopo loci tribus annis seruiens, ab eodem episcopo, vel ab alio, virtute dimissorialium ab eo illi concessatum, ad ordines sacros promoveri potest; ita Concil. Trid. sess. 2. 3. cap. 9. de ref. cum per huiusmodi mansionem videatur quæsisse domicilium, & eiusdem episcopi subditus effectus. C. de incol. libr. 10. & c. cum nulla, de temp. ord. in 6.

DECISIO XIII.

Ex conf. 11. alias 3.

Filius, qui natus, & educatus in una diecessi, ad diecessim vbi pater habitat, & domicilium habet, venit anno perpetuo cum eo habitandi, & post annum missus est causa studi ad ciuitatem, vbi natus erat, & post aliquot annos reuersus, ab episcopo, vbi pater habitat, legitimè ad ordines promoueri potest; quia filius pubes cum esset, qui sibi domicilium eligere potest, l. placet, cum l. seq. ff. ad municipalem, adiut domum patris animo perpetuo ibi vivendi, & diu ibi manifit; & quamvis postea alibi studuerit, ibique multis annis degenerit, semper tamen animum habuit rediendi domum, & ad ciuitatem vbi pater domicilium obtinuit & proinde idem cum patre domicilium habuisse censendum est. l. & 2. C. de incol. libr. 10. Et quilibet laicus sine licentia episcopi, non solum quoad temporalia, nihil. & l. incola, ff. ad municip. sed etiam quoad spiritualia, domicilium de uno episcopatu ad alium transferre potest, c. fr. de paroch.

DECISIO XIV.

Ex conf. 11. alias 4. de Sacram. non iterand.

in Novis.

Prima tonsura non est propria ordo, prout testantur Doctores, in 4. d. 24. nec ad suam essentiam requirit, ut eam assumens dicat illa verba Dominus pars hereditatis meæ &c. sed fatus est, ut Episcopusea faciat, que sufficiemt a populo laico segregat, & clero aggreget, & eam signitus est medius quidam inter utrumque, ut est Cathecumens inter baptizatū, & baptizati volentem, & novitius inter omnino secularem, & religiosum, profsum. Ita Sotus, 4. d. 2. q. i. at. 1. & Nau. in Man. c. 22. nu. 18.

DECISIO XV.

Ex conf. 13. alias 18.

Accipiens iustum patrimonium a patre, ut ordine sacros accipiat, quod multo tempore possidet, sed antequam se ordinari faciat, obligat se ad soluendam certam pecuniam alteri, si postea cum dimissoriis literis Ordinarij ad titulum donationis prefati patrimonij dati omnes ordines suscipiat; nec suspensionem aliquam incurrit, nec celebrando irregularis efficitur; nec Episcopum decepisse censetur, quia verum titulum ei ostendit, & fatus est ordinando, quod habeat patrimonium sufficiens ad se honeste sustentandum, nec requiritur; quod non debat aliquid creditoribus, maxime cum praefata pecunia deberi coepit post patrimonium quæsitus, de quo nec debuit, nec potuit solvi ex Concil. Trid. sess. 2. 5. c. 2. de refor. & ita tacite promissa censetur sub conditione tacita, si post ordinationem habuerit unde solvatur: Nam patrimonium illud ante ordinationem peti non poterat, quia donatum ei fuit a parte ad causam ordinationis facienda; l. 1. & 2. C. de don. quæ sub modo fiunt, nec post ordinationem, si non fuerit adeptus beneficium, vel aliud æquipollens, patri-

monium illud ad ordinandum sibi donatum alienare, renunciat, aut vendere potest, ita Concil. Trid. vbi supra.

DECISIO XVI.

Ex conf. 14. in antiquis, & Novis.

Or dinatus sacris ordinibus sine patrimonio, vel titulo iusto beneficii ecclesiastico, vel pensione sufficieti ad honestam sui sustentationem, ipso iure suspensus est c. neminem, & c. Sanctorum. d. 70. & episcopus sciens, vel scire debens talen ordinans ordinatum atere tenetur, ca. cū secundum, de præbend. & ordinatus Sacris cum pensione, vel patrimonio, pensionem illam, vel patrimonium postea donare, vel renunciare sine licentia episcopi non potest, & aliter facta donatio, vel renunciatio inualida, & nulla censetur. Ita Concil. Trident. sess. 2. 1. c. 2. d. reform.

DECISIO XVI.

Ex conf. 15. in utriusque.

Legitimè prouisus de beneficio ecclesiastico, ad cuius luculum antequam illius possessionem adipisci posset, a seculari potestate, vel aliunde impeditur, bona fide, & cum legitimis literis dimissorijs, ac Papæ dispensatione ad omnes, etiam sacros, & presbyteratus ordines, extra tempora a Catholico antistite promoueri se faciens, nec suspensionem, nec irregularitatem in foro interiori, aut exteriori incurrit; eo quod iura antiqua c. Neminem, cap. Sanctorum, d. 70. c. cum secundis, de præb. c. per tuas. 3. de Simon. de eo solum loquitur, qui absolute, hoc est, sine titulo & patrimonio, vel subreptitie per parsimoniam, vel mendacium ordinatur non autem de habente titulum & beneficium, & ius in eo queſtum sine possessione ab alio iniuste detenta & ius nouum Concilij Tridentini sess. 2. 1. c. 2. de ref. solum innuat penas antiquis iuribus impositas, de novo statuens ius pacifice possessionis; ob cuius tam defecit uin sicut nec iura antiqua suspensionis penam imponunt; ita neque ius nouum, cum solum penas antiquas quoad hoc innouet.

DECISIO XVII.

Ex conf. 16. alias 21.

Vobdiaconus sine beneficio ad titulum patrimonij ordinatus, & illud in favorem parentum, vel aliorum, renuncians, si postea se ad ordines superiores ordinati faciat ab ordinario, cui facta fuerit fides, de titulo patrimonij, cum ad Subdiaconatum ordinaretur, qui ignorabat prædictam renunciationem, & celebret; licet sic renunciando, & ordines superiores assumento peccet, & ab ordinario pena extraordinaria puniri possit, nullam tamen censuram, aut irregularitatem incurrit; non solum quia iuste possit quis iure antiquo, cap. episcopus, cap. suis, de præbend. & nouo, Concil. Trident. sess. 2. 1. cap. 2. de reform. ad titulum patrimonij ordinari, si id visum fuerit episcopo; sed etiam quia renunciatio illa sine licentia episcopi facta nulla fuit, & proinde sic ordinatus presbyter non cavit titulo illo, impedimentum autem non prestat, quod iure non fortitur effectum capit. Non prestat, de regulis iuris in sexto, vnde sicut si renunciatio illa facta non fuisset, ordinatio fuisset iusta; ita etiam & illa facta talis erit, eo quod renunciatio illa nulla est: prædictum cum lex penalitatis, qualis est lex suspendens ordinatum sine titulo, Extra. Cum ex facrorum extra casum proprium extendenda non sit, c. Pænæ de penit. dist. 1. ad illum scilicet qui re titulum habet, & inuaidit renunciando non perdidit illum.

DECISIO XIX.

Ex conf. 17. alias 6. de Sacramentis non iterand. in Novis.

Accedens cum intentione ad ordines accipiendo, & antequam eos accipit, habet scrupulos volendi & nolendi accipere illos, licet in partem affirmatiuam potius

B incl.

